

Meer-Zicht

30e jaargang nr.1 januari-februari 2026

30 jaar Meer Zicht

Blad van de Protestantse Gemeente Amsterdam - Watergraafsmeer

God zoekt mensen voor
buitengewoon werk.

Vanaf januari 2026, is Meerzicht alleen nog digitaal
beschikbaar op de website en via E-mail blad

Meerzicht 30 jaar Meer zicht

God,
Uw stem
horen wij spreken:
die ons leven volmaakt,
Jezus.

Zoon,
U roept
- tot liefde bereid -
vol van ons leven:
Geest.

Heilige,
U vult,
al onze harten
met de liefde van de
Vader.

Afzender: Kerk "de Bron"

Protestantse Gemeente Amsterdam - Watergraafsmeer

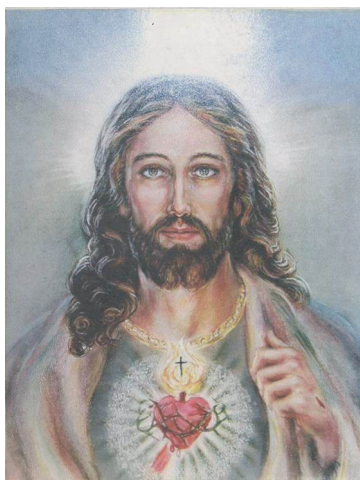
Hugo de Vrieslaan 2 1097 ED Amsterdam

Inhoud dit nummer

- 2 in dit nummer
- 3 Info over kerk "de Bron"
- 4 Inschrijfformulier: Protestantse Kerk in Nederland
- 5 Rene Visser - op reis gaan
- 7 Gerbrand Molenaar - Heilige chaos
- 8 Vanuit de kerkenraad
- 10 Rooster kerkdiensten
- 11 Berichten van overlijden
- 13 Eric (kort verhaal)
- 14 Bericht vanuit de Diaconie
- 15 Give en Get
- 16 Brood en Viskring
- 17 Hein Heijnen - Muziekengel
- 18 Afgestoft (oprichting Kerkblad)
- 21 Diemen doet mee aan Orange the World
- 23 Terug naar de Bron 17: dominee van 't Sant, slot
- 27 Onze zieken gemeenteleden

De duif is een Christelijk symbool voor verzoening en vrede. De duif verwijst ook naar eenvoud, onschuld en zuiverheid. Ook is de duif binnen de christelijke kerk een teken van reinheid en vrede verwijst het naar de Heilige Geest. In de Bijbel is de duif ook het symbool van het einde van de zondvloed, wanneer de duif met een olijftak bij Noah in de ark terugkomt. Bij de doop van Jezus in de Jordaan daalt de geest Gods als een duif op hem neer (**Matheus 3:16**). De Heilige Geest wordt bijna altijd als een duif voorgesteld en ook de zeven gaven van de Heilige Geest (wijsheid, verstand, goede raad, sterkte, kennis, vroomheid en godvrezendheid) werden door zeven duiven gesymboliseerd.

Het eerst volgende nummer zal verschijnen vrijdag 6 maart 2026

Kopij voor dit nummer dient U in te leveren op 27 febr 2026

[email: meerzicht@kerkdebron.org](mailto:meerzicht@kerkdebron.org)

Protestantse Gemeente Amsterdam Watergraafsmeer

Adres Kerk De Bron
Hugo de Vrieslaan 2
1097 ED Amsterdam
Tel. 020 – 665 55 32

Onze diensten zijn live te volgen op
Kerkdienstgemist.nl

Onze Bankrelatie:

Predikanten:

Ds. Gerbrand Molenaar

Gemeente predikant

tel. 06 13831450

molenaargt@gmail.com

dominee@kerkdebron.org

Ds. René Visser

Buurtdominee

tel. 06 53489239

hnrvisser@gmail.com

buurtdominee@kerkdebron.org

Jeugdwerker:

Dominique Massyn

massyndominique55@gmail.com

Kerkenraad

Contact opnemen met de scriba,
kerkenraad@kerkdebron.org

De Diaconie

diaconie@kerkdebron.org

Beheerders Mirjam en Patricia

beheerder@kerkdebron.org

tel. 0638738446 **nieuw**

Protestantse Gemeente

Amsterdam-Watergraafsmeer

IBAN NL78INGB00004612 09

Diaconie Protestantse Gemeente

Amsterdam-Watergraafsmeer

IBAN NL10INGB0004622084

Stichting Betondorp Bloeit

IBAN NL39 trio 0320258513 t.g.v.

Betondorp Bloeit

Meer-Zicht

Is het blad van de

**Protestantse Gemeente
Amsterdam-Watergraafsmeer.**

Het is een platform voor berichten,
meningen en achtergronden.

Meer-Zicht wordt verzonden aan
gemeenteleden

De redactie behoudt zich het recht
voor ingezonden artikelen te
wijzigen, in te korten of in het
geheel niet te plaatsen.

Redactie: Wim Knabe

Kopij: meerzicht@kerkdebron.org

Meerzicht

Wordt in digitale vorm gepubliceerd op

www.kerkdebron.org

Ledenadministratie

Ans van Raalte-Deschan

ledenadministratie@kerkdebron.org

Inschrijfformulier: Protestantse Kerk in Nederland

Protestantse Gemeente Watergraafsmeer 'De Bron'

Achternaam:	
Voornamen:	
Roepnaam:	
Geboortedatum:	
Geboorteplaats/land:	
Adres:	
Postcode:	
Plaats:	
Tel.nr.	
Mob.nr:	
e-mail adres:	
Burgerlijke staat:	
gehuwd / naam echtgenoot	
ongetrouwd	
partnerschap / naam partner	
huwelijks- partnerschaps datum/ plaats	
kerkelijke gegevens:	
gezindte:	
gedoopt: datum, plaats en kerk	
belijdenis: datum en plaats	
kerkelijk huwelijk: datum en plaats	

Op reis gaan

Rond de geboorte van Jezus komen we in het kerstevangelie de meest bijzondere mensen tegen. Tijdens de kerstavonddienst stonden we dit jaar stil bij de wijzen uit het Oosten. Ze hadden de ster zien opgaan en waren gekomen om Hem te aanbidden. Een fascinerend verhaal: God spreekt hun taal – de taal van de sterrenkunde – om hen te brengen bij het Kind in de kribbe. Het laat iets zien van de reikwijdte van dit Kind: Hij kan ieder mens bereiken, waar die zich ook bevindt.

Het doet me denken aan de afgelopen periode in de Bron. Een van de mooiste onderdelen van mijn werk is het ontmoeten van mensen uit de buurt. Zeker tijdens de Alpha-cursus zie ik hoe mensen op allerlei manieren nieuwsgierig raken naar het christelijk geloof – en vervolgens ook daadwerkelijk stappen zetten in geloof. Op de eerste adventszondag vertelde Talisha over haar ‘reis’: via moeilijke omstandigheden in haar jeugd, via allerlei spirituele cursussen, kwam ze uiteindelijk bij Jezus terecht. Bij Hem vond ze de rust waar ze zo lang naar had verlangd. Ze woont in de Watergraafsmere en besloot naar de Bron te komen. Ze deed mee aan Alpha – en bracht anderen mee.

En zo zijn er nog velen. Sommigen begonnen vanuit het niets, anderen pakten na lange

tijd de draad weer op. Weer anderen waren even voorbijganger: ze kwamen voor een gesprek of gebed, en zetten hun reis elders voort. Wij kunnen de route niet voor mensen uitstippelen – en soms gaan mensen een andere kant op dan ik verwacht of gehoopt had. Maar tegelijk is het bijzonder om te zien hoe velen hun bestemming (her)vinden – in de Bron, of via de Bron.

Het zijn stuk voor stuk getuigenissen van de kracht en liefde van het Kind in de kribbe – die mensen van ver en dichtbij blijft trekken. Om Hem te vinden, Hem te aanbidden als Koning, en thuis te komen in Zijn liefde. Een kracht die werkt op het gebed.

Zo mocht ik dat opnieuw ervaren tijdens de ‘kerstreis’. Ik stond als herder op de uitkijk bij de kinderboerderij, klaar om kinderen en ouders te verwelkomen. Tussen 16.00 en 17.30 konden mensen meedoen. Het begon met een mooi groepje, maar rond 16.45 leek het stil te vallen. “Hadden we maar meer geflyerd,” dacht ik. “Hingen er wel genoeg posters?”

Maar op dat moment kon ik daar niets meer aan doen. Dus bad ik: “Heer, het zou mooi zijn als er nog tien kinderen mee zouden doen.” Toch voelde ik een duwtje van God om voor elf te bidden. En dus bad ik: “Heer, laat er nog elf kinderen komen.” Het bleef even stil, de straat leek verlaten. Maar na tien minuten kwamen ze – twee op de fiets, drie in een kinderwagen, een gezin met drie kinderen. En daarna nog vijf tegelijk! Dertien kinderen in totaal. Een klein wonder. Een vreugdevol moment waarin ik beseftte: God verhoort gebeden. Hij doet wat wij mensen niet kunnen.

En zo werd het een feestelijke middag: ongeveer veertig kinderen gingen – samen met hun ouders – op zoek naar het Kind in de kribbe. Dankzij een grote groep vrijwilligers uit de Bron én uit Voorthuizen waren er herders, wijzen, Herodes, engelen, en zelfs een levende baby in de kribbe. Een prachtig geheel.

En in de avond was er een kerstnachtdienst waarin jong en oud samenkwamen om te zingen, te bidden en te horen over de komst van dit Kind.

Het geeft vertrouwen voor het nieuwe jaar. Dat we een plek mogen zijn waar mensen – samen met ons – het Kind in de kribbe vinden. Waar we Zijn liefde mogen ervaren, Hem mogen aanbidden als Koning, en Hem mogen delen met de buurt.

Want God zet nog steeds mensen in beweging. Hij blijft mensen roepen – op reis – naar Bethlehem. Om daar te ontdekken: iedereen is welkom bij Hem.

Tot slot

En misschien roept Hij ook jou wel – opnieuw, of voor het eerst. Om je eigen reis te maken, of om iemand anders op weg te helpen. Wie neem jij mee in 2026?

Naar de Bron, naar Bethlehem – of misschien gewoon naar een open gesprek over geloof. Want God spreekt ook vandaag nog. En Hij gebruikt mensen zoals jij – als herder, als ster, als uitnodiging. Sta jij klaar om iemand welkom te heten? Of om zelf opnieuw op reis te gaan? Ga mee. Want wie zoekt, zal Hem vinden!

Rene Visser

Fysio Tel. 020.6184658

Beter

Bewegen

Vestigingen:

Overtoom 25

Veeteeltstraat 20

Johan jongkindstraat 3

Heilige chaos

Vooralsnog beschikken we als kerkgemeenschap over een prachtig gebouw. Wat een zegen om zo'n onderkomen te hebben voor onze zondagse ontmoeting met elkaar, met onszelf en met God. Een huis voor de ziel. Ik heb weinig verstand van architectuur, maar wat ik ervaar is de beschutting van een stevig schip op woelig water, en vooral: het licht dat van boven neerdaalt, de hemel die over je geopend is. En ruimte.

Onmiskenbaar doet dit iets met je, al ben je het je lang niet altijd bewust. Voor veel mensen nodigt zo'n ruimte uit tot stilte en contemplatie. Het wekt je besef van het Heilige. En een diep verlangen om tot rust te komen, tot jezelf, weg van de hectiek van deze hysterische wereld. Deze beweging naar stilte voel je ook op zondagmorgen als we samenkomen. De combinatie van de ruimte en de liturgie creëert de mogelijkheid van een heilig moment, een goddelijk gebeuren. Misschien herken je het verlangen.

De overdadige ruimte van de kerk doet ook nog iets anders. Je ziet dat aan kinderen. Een onstuitbare drang om te bewegen, de benen te nemen, geluid te maken, je stem te laten horen. Dat lijkt soms niet te verenigen met het verlangen naar rust en contemplatie waarmee menigeen zich op zondagmorgen naar de kerk begeeft. Onlangs brak het mijzelf ook op tijdens het preken; een kind haalde me uit m'n concentratie. Niets menselijks is me vreemd.

Het stelt ons voor een belangrijke vraag: wat is heilig? Is dat alleen die onverstoorde stilte, die gewijde aandacht en concentratie? Dat wekt de suggestie dat het goddelijke zich moeilijk verdraagt met het chaotische. Maar wie de Bijbel leest, ontmoet een God die als het ware voortdurend oplicht juist te midden van de chaos. Daar begint Hij, al scheppend (Gen.1).

Waarom heb ik/hebben wij moeite met chaos of wanorde - vooral tijdens een eredienst? Zou het kunnen dat het ons spiegelt? Dat we het moeilijk vinden om de chaos in onszelf te verdragen? En dat we daarom van onze omgeving verlangen dat zij op orde is? Ware stilte zit van binnen, zeggen de mystici. Midden in een chaotische wereld hebben zij geleerd om de stilte te koesteren. Wat buiten is, kan haar niet aantasten.

Ik beschouw mezelf niet als een mysticus, dus voor mijn persoonlijke stilte en contemplatie ben ik gebaat bij een omgeving met stilte en aandacht. De herrie van de stad kan vaak aanvoelen als stoorzender. Maar kunnen we dat ook anders zien? Als een uitnodiging om meer naar binnen te gaan en dieper af te dalen in onze ziel. Daar kom je soms een chaos tegen... Vergeleken daarbij is een jengelend of rondtribbelend kind nog niks. Innerlijke chaos die om een schepper vraagt, die met een zacht woord vrede brengt.

En wat betreft dat kind en zijn onstuitbare drang om door die grote ruimte te rennen - is dat niet een heilig verlangen in ieder van ons? Om te bewegen en ons vrij te voelen, om onze stem te laten horen en onze ruimte in te nemen. Vrij spelen in het licht van God. Wat zou het mooi zijn als De Bron ons daar nog eens toe weet te verleiden.

Gerbrand Molenaar

Uit de kerkenraad

De jaarwisseling is altijd een moment waarop er teruggekeken én vooruitgekeken wordt. Kranten staan vol met terugblikken en lijstjes. Ook op televisie ontkomt je er niet aan. Ook in de kerk kijken we natuurlijk terug, op het afgelopen jaar, en vooruit, naar wat komt in het komende jaar. Ik neem u mee:

Gemeenteavonden

Onze terug- en vooruitblik zijn niet beperkt tot de jaarwisseling. We hebben er twee avonden aan besteed onder leiding van Bert Bakker, een voormalig predikant die nu kerken 'coach' in veranderingsprocessen. Een verslag van de eerste avond stond in de vorige *Meerzicht*. Dit was een avond waarin we met elkaar nadachten over wie we, als kerk, zijn: wat is ons karakter, wat waarderen we aan onze gemeente? Dat is eigenlijk: terugkijken. De tweede avond werd gehouden op 24 november. Hierin keken we vooruit, via de lens van de financiën van de gemeente. In kleine groepjes konden we, via een model wat door Noud Paanakker (waarvoor dank) gemaakt was in het computerprogramma Excel 'spelen' met de financiën. Het idee hiervan was dat we met elkaar inzicht kregen in welke kosten we als kerk maken, welke inkomsten we hebben, en wat onze mogelijkheden zijn om de kosten te reduceren en inkomsten te verhogen (en op welke termijn deze ingrepen nodig zijn). Grofweg kent de begroting van de kerk drie onderdelen: het kerkgebouw met haar inkomsten van verhuur en uitgaven aan beheer, gebruik en onderhoud; de verhuurde panden die we in het verleden uit legaten hebben ontvangen (6 woningen), met als inkomsten de verhuur en als kosten het onderhoud en de noodzaak deze energiezuiniger te maken; en de kerkelijke gemeenschap, met haar inkomsten uit giften en haar uitgaven aan de activiteiten en bemensing (de predikanten, de tienerwerker). Het is duidelijk dat dit laatste onderdeel de 'core business' is (om het in economische termen te zeggen), en dat we daarvoor in ieder geval een locatie nodig hebben om geregeld als gemeenschap samen te kunnen komen. Idealiter zouden de kosten en baten zo zijn dat de twee eerste onderdelen van de begroting het derde deel, de kerkelijke gemeenschap, financieren. Uit het model blijkt dat dit niet het geval is. De kosten aan het kerkgebouw en de te verwachten kosten aan de verhuurde panden staan niet in verhouding tot de inkomsten uit verhuur. Op de avond hebben we, zoals gezegd, in kleine groepjes gesproken over de uitdaging die hier voor ons ligt. De vraag die beantwoord moest worden was: hoe gaan we het onderhoud aan het kerkgebouw dat gepland staat voor 2027 betalen, en hoe zorgen we ervoor dat we op termijn onze kosten en baten beter in balans hebben? Na een ruim half uur hebben we de verschillende ingevulde modellen aan elkaar gepresenteerd. Er waren enkele terugkerende gedachten: verkoop op termijn van de verhuurde panden, om in ieder geval de financiën van de kerk voor het komende decennium veilig te stellen. We moeten ervoor zorgen dat de giften omhooggaan, waarbij ook nadrukkelijk wordt gedacht aan de mogelijkheid om niet alleen gemeenteleden aan te spreken, maar ook steun in de buurt te zoeken. En op termijn kan het aantal fte (dat is: het aantal uren) dat we nu beschikbaar hebben voor de predikanten verminderd worden – bijvoorbeeld door natuurlijk verloop. Er waren ook enkele creatieve gedachten: wat als we het geld dat we nu in de panden hebben zitten gaan beleggen? Levert dat niet meer op? En wat als we het kerkgebouw verkopen en terug huren, ontzorgt ons dat niet enorm? Het doel van de avond was vooral deze verkenning.

Vervolg

Met deze twee avonden zijn we er natuurlijk nog niet. De avonden waren vooral inventariserend, waarbij we als kerkenraad nadrukkelijk wilde luisteren naar iedereen die betrokken is bij de gemeente. De volgende stap is dat wij als kerkenraad beide avonden met elkaar gaan verbinden. Wat zegt de uitkomst van avond 1 (hoe zien wij onszelf) over de keuzes die we maken rondom de financiën (avond 2)? Daartoe gaan wij als kerkenraad zelf ook het model nog een keer invullen, en wel op zaterdag 24 januari – met in ons achterhoofd nadrukkelijk de uitkomsten van de eerste avond, die alles te maken hadden met een levende, levendige, diverse, veilige, gemeente van Christus. Hoe kunnen we dat op lange termijn (en welke termijn dan) waarborgen? De uitkomsten van die bijeenkomst zullen we dan weer bespreken met de gemeenschap bespreken, in een volgende gemeenteavond, die we in het voorjaar zullen organiseren.

Verkoop van een pand

Om het geplande onderhoud aan het kerkgebouw te betalen, zullen we al wel in 2026 een van de panden verkopen.

Dit kwam niet alleen als suggestie naar voren in elk model dat werd gepresenteerd, maar is simpelweg noodzakelijk om de rekeningen te kunnen blijven betalen. Daartoe hebben we een procedure opgestart, om de panden te splitsen (want dat is nog niet gebeurd).

Dankbaarheid

Nu we zo in beslag genomen worden door de uitdagingen is het ook goed om af en toe om ons heen te kijken (en terug te kijken). Als kerkenraad hebben we de twee avonden ook als bijzonder beleefd. Voor beide avonden was de opkomst zeer hoog. Er kwamen niet alleen kerkleden die al lange tijd betrokken zijn bij de gemeenschap, maar ook nieuwe leden, nieuwe belangstellenden. Er kwamen niet alleen mensen die de zondagse diensten bezoeken, maar ook mensen die bij andere activiteiten betrokken zijn (alpha, give & get). Als kerkenraad merkten we op dat we de afgelopen jaren opmerkelijk veel nieuwe mensen hebben mogen verwelkomen in onze gemeente. Er zijn kinderen, tieners, twintigers, dertigers, en ouderen die zich bij onze gemeente aansluiten (of met enige regelmaat komen) – en veel van deze nieuwe leden of betrokkenen hebben hun betrokkenheid ook getoond door op de avonden te zijn, en mee te denken over de toekomst. Dat is heel bijzonder – en daar zijn we dan ook heel dankbaar voor. Het is een zegen die we van onze God ontvangen, een zegen op de stappen die de kerk al decennia neemt om een plek in de Watergraafsmeer te behouden voor deze gemeenschap, een plek om God en elkaar te ontmoeten, om Hem en elkaar te dienen, om zijn Lof te zingen, en door Hem geraakt, geïnspireerd, aangespoord te worden. Een oefenplaats voor vrede. Misschien daarom dat juist de conclusie uit de eerste avond (dat De Bron een diverse, veilige gemeenschap is) zo passend is.

Daarnaast zijn wij ook dankbaar voor de twee kerkelijke gemeenschappen van buiten Amsterdam die zich meer en meer aan ons verbinden. Al twee keer is er een grote groep mensen uit Dirksland geweest. Tegelijkertijd zijn er ook verkennende gesprekken geweest met de kerkenraad van Voorthuizen. Er is in beide gemeenten veel ‘menskracht’

beschikbaar, bijvoorbeeld om ons te helpen een evenwichtige begroting te maken, of wellicht in de aanloop naar onderhoud van kerkgebouw of panden. Andersom is kunnen we hen helpen mee te denken over kerk-zijn in deze tijd, met alle uitdagingen die we in Amsterdam wellicht eerder tegenkomen dan op de plaatsen waar deze gemeenten geroepen zijn.

Over de kerkenraad

Voor de volledigheid: de kerkenraad is het dagelijks bestuur van de gemeente. De raad bestaat uit de predikanten, ouderlingen en diakenen. De vergaderingen zijn elke eerste dinsdagavond van de maand. Tijdens de vergaderingen wordt uiteraard gesproken over bovenstaande zaken, maar ook over praktische zaken (hoe ziet kerst eruit, wat gaan we doen met Pasen, wat doen we voor de tieners, welke collectes zijn er in het komende jaar, enzovoort). Deze vergaderingen zijn openbaar. Dus mocht u of jij er een keer bij willen zijn, welkom! Daarnaast worden er notulen van gemaakt, die ook opgevraagd kunnen worden.

Tot slot

Rest mij niets meer dan u een heel gezegend nieuwjaar te wensen, waarin Christus ons voorgaat in liefde, troost, aanbidding, lof en dankbaarheid. Een jaar waarin wij met elkaar op weg zijn, Hem volgend, om tot zegen te zijn in onze buurt, op alle plaatsen waar wij (ook individueel) geroepen zijn. Dat onze gemeenschap bloeien mag als een oefenplaats voor vrede, met oog voor elkaar, een plaats van inspiratie, aansporing en saamhorigheid. Een unieke plaats, in deze tijd, in deze stad.

Namens de kerkenraad

Hans Teerds, voorzitter

Foto's High Tea 14 november 2025

Rooster kerkdiensten

wijzigingen voorbehouden

datum	Dienst 10.00 uur	bijzonderheid
zondag 4 januari 2026	Marja van Gaalen	
zondag 11 januari 2026	Gerbrand Molenaar	
zondag 18 januari 2026	Gerbrand Molenaar	Oecumenische dienst in de Bron
zondag 25 januari 2026	René Visser	
zondag 1 februari 2026	Gerbrand Molenaar	
zondag 8 februari 2026		
zondag 15 februari 2026	René Visser	
zondag 22 februari 2026	Gerbrand Molenaar	
		voorjaarsvakantie
zondag 1 maart 2026		
zondag 8 maart 2026	Gerbrand Molenaar	
zondag 15 maart 2026	Gerbrand Molenaar	
zondag 22 maart 2026	René Visser	
zondag 29 maart 2026	Gerbrand Molenaar	Palmzondag

De **Openbaring van Johannes**, vaak kortweg **Openbaring** genoemd, of naar de Griekse naam, de **Apocalyps**, is het laatste boek van het Nieuwe Testament en daarmee eveneens van de gehele Bijbel. Volgens de aanhef gaat het om een openbaring van Jezus aan de auteur, die zichzelf Johannes noemde en schreef dat hij zijn openbaring op Patmos kreeg (Openbaring 1:9). Traditioneel wordt dit boek toegeschreven aan de apostel Johannes, maar vrijwel vanaf het begin werd het auteurschap van de apostel betwist. Omdat de auteur zichzelf "Johannes" noemt, dus ook zo naar hem werd verwezen, werd de aanduiding "Johannes van Patmos" geïntroduceerd om een onderscheid met de apostel te maken als het om de auteur ging.

Het werd geschreven in het Koinè-Grieks toen de christenen al door de Romeinen vervolgd werden. De naam is een letterlijke vertaling van de Griekse titel Αποκάλυψη του Ιωάννη, *Apokalypsè tou Ioánnè*, reden waarom het ook wel de Apocalyps wordt genoemd. Het boek telt 22 hoofdstukken. Het is het enige apocalyptische boek in het Nieuwe Testament. Vanwege de vele toespelingen op de Hebreeuwse Bijbel, op toestanden uit de tijd van de schrijver en het veelvuldig gebruik van metaforen is de Openbaring van Johannes voor meerdere uitleggingen vatbaar.

In Memoriam Alfred Erik Eduard van Donselaar (1941-2025)

Op dinsdag 4 november overleed Alfred Erik Eduard van Donselaar in de leeftijd van 84 jaar. In De Bron kennen we hem als Ab, een liefdevol en beminnelijk mens, nooit op de voorgrond, eerder een stille kracht, maar als je met hem sprak, proefde je zijn warmte en grote betrokkenheid. Dan vroeg hij hoe het met je ging, en met je familie. Ab woonde bijna zijn hele leven in zijn huis aan het IJslandtpad (Amsteldorp). Daar draaide zijn wereld om één grote hobby: de tram. Hij was een groot kenner en verzamelaar van alles wat met de geschiedenis van de tram te maken had. Hij publiceerde er meerdere boeken over, en hij bleek ook nog eens een zeer kundig fotograaf. Een groot deel van zijn leven werkte hij ook op de tram als bestuurder. Eén van de hoogtepunten was dat hij bij de kennismaking van prinses Maxima met Nederland, het (toen nog) prinselijk paar door onze stad mocht vervoeren in een prachtige oude tram. Ab woonde 38 jaar samen met zijn vriend Peter Jan Kok. Daar kwam veel zorg en ook zorgzaamheid bij kijken, aangezien Peter Jan slechtziend was en een gebrekkige gezondheid had. Ze hadden elkaar nodig, totdat de laatste paar jaar de situatie zodanig verslechterde dat Peter Jan naar een verpleeghuis moest. In augustus jl kwam Ab ongelukkig ten val, brak zijn schouder en kwam in Berkenstede terecht. Toen bleek ook hoezeer hij geestelijk achteruit was gegaan; hij had dementie en kon niet meer terug naar zijn huis. Hij voelde hoe zijn einde naderde en hij kon zich overgeven aan God. Ab had geen makkelijk leven. Al jong verloor hij zijn moeder, hij was nog maar 13, en op zijn 21e stierf zijn vader. Verder was er nauwelijks familie. Hij vond het moeilijk om mensen bij zich toe te laten, en tegelijk verlangde hij naar nabijheid. Die zocht en vond hij in God. Hij kon diep geraakt worden door een kerkdienst. In de nacht van 4 november is hij vredig ingeslapen. Thuisgekomen bij zijn hemelse Vader. We wensen Peter Jan en alle nabestaanden sterkte toe in dit verlies. Op dinsdag 11 november was de afscheidsdienst in De Bron. Aansluitend gingen we, geheel in stijl, met de historische tram via Diemen naar De Nieuwe Ooster waar we Ab hebben begraven.

In Memoriam Wilhelmina Faber-Gerritsen (1926-2025)

Op donderdag 4 december overleed Wilhelmina Faber-Gerritsen in de leeftijd van 98 jaar. Wil woonde een groot deel van haar leven in de Watergraafsmeer, de Voltastaat. Ze was getrouwd met Jouke en kreeg drie kinderen, Frits, Gerard en Wilma. In 1987 verloor zij haar man, een zware periode die haar ook sterk maakte. Wil was een vrouw met een rotsvast geloof in God. Heel vaak getuigde ze daarvan, met woorden uit Psalm 27 (berijmd): 'Zo daalt zijn kracht op u in zwakheid neer; wacht dan, ja wacht, verlaat u op de Heer.' De bemoediging die zij zelf in dit geloof ervoer, gaf ze door aan anderen. Onvermoeibaar was ze in haar vrijwilligerswerk in het ziekenhuis, waar ze zich inzette voor de dienst Geestelijke Verzorging. Ook was Wil betrokken bij de oprichting van de Open Hof, een protestants-christelijke verzorgingshuis in de Watergraafsmeer. En jarenlang was ze ouderling in onze kerk. Voor al haar inzet ontving ze afgelopen zomer een koninklijke onderscheiding. Dat maakte haar zo blij en dankbaar. De laatste jaren woonde zij zelf in de Open Hof, waar zij op haar eigen wijze haar plek innam, zeer aanwezig, soms wat dwingend naar haar omgeving, maar met een groot en liefdevol hart en gedreven door haar geloof. Bovenal was ze een zeer betrokken oma en overgrootoma. Wat was ze trots op haar kleinkinderen. De laatste weken van haar leven waren zwaar, haar lichaam liet het afweten en ze werd gedwongen om te wachten, te vertrouwen op de Heer. Nu is ze bevrijd. Op vrijdag 12 december namen we afscheid met een dienst in de Aula van de Nieuwe Ooster. We lazen natuurlijk Psalm 27 die begint met: 'De Heer is mijn licht, mijn behoud, wie zou ik vrezen? Bij de Heer is mijn leven veilig, voor wie zou ik bang zijn?' We wensen alle nabestaanden sterkte in hun gemis.

Gedroogde tranen op de trede's,
liggen daar nog steeds van die dag.
Dat jij door 4 zwartgeklede,
suppoosten de trap bent afgedragen.

onderweg naar je graf.
Wij twee hebben zo vaak,
onze handen gevouwen.
En om Zijn wonder gevraagd.
Hij ontlaste 'n verlichte je pijn,
het wonder mocht er niet zijn.
Ik verplaats de meubels elke keer.

Maar de kamer geeft geen sfeer,
geen liefde wil daar wonen.

Het is onze straat, ons huis, de zelfde bomen.

Ik tel de stappen naar je graf,
1050 stappen slechts vanaf,
het pad van de eeuwige lente.
En lees de namen op de stenen,

namen als die van jou,
die zijn verdwenen.
De ziel is uit ons huis,
ook uit deze stenen.

Ik verplaats alles telkens weer.
Maar de kamer geeft geen sfeer,
geen liefde wil daar wonen.
Het is onze straat, ons huis, de zelfde
bomen.

Gedroogde tranen

Tekst W.G. Knabe

Eric

Hij was altijd een stille jongen geweest.

In de klas zocht hij graag een plekje achterin. Alleen als de leerkracht hem een vraag stelde, hoorden anderen zijn stem. Toch was Theo zijn beste vriend, een jongen die je altijd boven iedereen uit hoorde. Samen konden ze het prima vinden, en hun moeders verwonderden zich over de jarenlange vriendschap. Na hun middelbare schooltijd was die band net zo hecht gebleven, ook toen ze na verloop van jaren allebei gingen trouwen.

Alleen de afstand ging daarna een rol spelen in de frequentie van hun bezoeken.

Zeker toen de kinderen geboren werden en het gezinsleven drukker werd, zagen zij elkaar niet meer zo regelmatig.

Daarom was het fijn dat ze elkaar konden e-mailen. Zo bleven ze toch altijd van elkaar op de hoogte. Die donderdagavond stuurt Eric hem een dringende e-mail, met de vraag of ze op korte termijn ergens kunnen afspreken.

Ik kan nu even geen woorden vinden, om jou te zeggen wat ik op mijn hart heb, schrijft hij zijn vriend. Theo begrijpt dat hij deze vraag serieus moet nemen.

Ondanks de drukte op zijn werk, besluit hij de komende zaterdag voor zijn vriend vrij te maken. Ze spreken af dat ze elkaar op de carpoolplaats bij de A15, afslag Oud-Alblas, zullen ontmoeten en samen te gaan lunchen.

Eric is er als eerste op de afgesproken tijd. Hij is altijd een man van de klok geweest. Het is fris voor de tijd van het jaar, hij trekt toch maar zijn jas aan nu hij buiten op zijn vriend wil wachten. De bomen beginnen al prachtig te verkleuren.

Hij is een buitenman en kan er intens van genieten. In de vakantie en op vrije dagen maakt hij graag met zijn vrouw en hun vier kinderen lange boswandelingen in het Mastbos bij Breda. Dan gaan ze allemaal mee in de auto, ook hun hond Doede, die als laatste op zijn eigen plekje achterin de auto springt. Maar nu is de auto leeg. Net als zijn hart.

Diep in gedachten, de handen in zijn zakken, staat hij tegen zijn auto geleund.

Zijn ogen staren in de verte. Hij kijkt op zijn horloge. Theo is er nog niet, zou hij in de file staan? Op datzelfde moment komt er een appje binnen op zijn telefoon: 'Kom er aan, zit muurvast bij Gorinchem, kan nog wel even duren!'

Dat is precies mijn situatie, denkt Eric.

Ik zit helemaal vast. Hij trekt zijn autoportier open en gaat weer zitten.

Hij zucht diep. Wat is er de afgelopen weken veel gebeurd. Het begon de dag dat hij uit zijn werk werd geroepen. Er werd hem een prachtige promotie op een buitenlands bankfiliaal aangeboden!

Maar Eric, en iedereen van de afdeling, wist dat zijn naaste collega deze functie ambieerde! Eric was sprakeloos geweest toen zijn leidinggevende van de afdeling hem bij zich had geroepen om hem het goede nieuws mee te delen. Eenmaal weer terug op de afdeling, begreep hij dat • zijn naaste collega er kapot van was, een enorme teleurstelling dat niet hij, maar Eric voor deze functie was uitgekozen.

Toen werd het echt moeilijk voor Eric. Thuis werd er enthousiast gereageerd op zijn promotie. Zijn vrouw en ook de kinderen zagen het helemaal zitten om van tijd tot tijd naar Londen mee te gaan.

Maar's nachts kon Eric er niet van slapen. Steeds zag hij het ontdane gezicht van zijn naaste collega voor ogen. Wat moest hij doen? Niemand kon hem raad geven in die dagen. Niemand? Dan valt zijn oog op de woorden uit de Bijbel naast hem op de passagiersstoel. Zijn vrouw leest in de auto altijd voordat zij de weg opgaat. Psalm 121.

'Ik hef mijn ogen op naar de bergen, vanwaar zal mijn hulp komen?

Mijn hulp is van de HERE, die hemel en aarde gemaakt heeft.'

Die woorden komen bij hem binnen. Eric weet het, niemand kan hem ten diepste helpen, zelfs zijn beste vriend Theo niet.

Zijn Helper is alleen Hij, de almachtige Vader in de hemel, Die hemel en aarde gemaakt heeft. Zijn Schepper. Hij zal hem de weg wijzen. En op dat moment weet Eric ook heel zeker welke weg hij kiezen moet.

De weg die de Here Jezus ons is voorgedaan. De weg van de liefde en van het offer en van de minste te willen zijn.

Hij zal naar zijn leidinggevende gaan en hem zeggen dat hij de baan niet accepteert en dat hij zijn collega voor wil laten gaan. Een diepe blijdschap en vrede vervult zijn hart. Hij kan alles loslaten, gunt zijn collega van harte die mooie positie in het buitenland. Er wordt tegen zijn portierraam getikt.

Theo! Diep in gedachten had hij hem niet aan zien komen. Hij opent zijn portier, stapt naar buiten, lacht opgelucht tegen Theo, en zegt: "Ik ben er al uit!!"

Jezus' liefde

In het volgen van Jezus vinden wij de ware liefde.

Liefde die alles geeft zoals Hij gegeven heeft.

Liefde met een lach en traan zal immers nooit vergaan.

Zo wandelen wij in geloof met het vaandel van de liefde en het kompas van de hoop

Van: Leo Heuvelman

IBAN NL10INGB0004622084

Bericht vanuit de Diaconie

Diaconale collectes januari-februari 2026 (wijzigingen voorbehouden)

Datum collecte:	Diaconaal doel
4 januari	Barthimeus Sonneheerdt
11 januari	Flame Foundation - Kenia
18 januari	Oecumenische dienst in de Bron – Raad van Kerken
25 januari	Wereld Lepra Dag
februari	Februari staat in het teken van Actie Kerkbalans

Verantwoording Diaconale collectes 2026

Datum collecte:	Diaconaal doel	
2 november	Drugspastoraat Amsterdam	241
9 november	Sany Babies Home – Oeganda	196
16 november	Give en Get project	248
23 november	Flame Foundation - Kenia	113
30 november	Immanuël – Joods Hospice	274
7 december	KIA – adventscollecte Libanon	170
14 december	KIA – adventscollecte - India	226
21 december	Classicale Commissie Pastorale Zorg Gehandicapten	404
24 & 25 december	KIA – Kinderen in de Knel	1444
28 december	Give en Get project	104

Bedankt

IBAN NL10INGB0004622084 o.v.v Give&Get

In alle vier de evangeliën lezen we over de wonderbaarlijke vermenigvuldiging van broden en vissen. Jezus weet daar een kleine hoeveelheid brood en vis zo te vermenigvuldigen dat grote mensenmassa's daar van kunnen eten! Zo ontzettend bijzonder! In een kleine, maar niet minder bijzondere variant, maken we dit ook mee in De Bron. Inmiddels is al een paar jaar de **Give&Get-kast** open, waar elke maandag een groep van ongeveer 15 personen producten komt halen. Op wonderbaarlijke wijze blijkt de kast toch elke keer weer gevuld te zijn! U hebt daar een groot aandeel is. Dankzij alle spulletjes die elke keer binnenkomen, kunnen we veel mensen elke week van een klein extraatje voorzien.

Sinds een aantal maanden zamelen we op de zondagen spullen voor de kast in. Elke keer levert dat twee volle kratten op. Ontzettend mooi! Ook dit jaar gaan we daarmee verder. U kunt vast de volgende zondagen in uw agenda noteren:

zondag 11 jan 2026

18 jan 2026

25 Jan2025

1 feb 2026

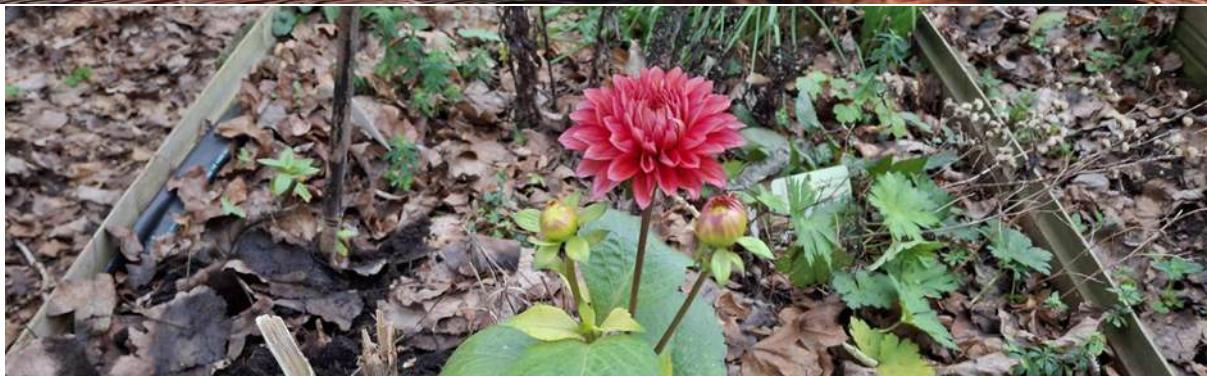
8 feb 2026

15 feb 2026

22 feb 2026

Veel dank namens de Diaconie en het Missionaire Team!

Wees de reden dat iemand glimlacht vandaag

En in de kerstdagen bloeide deze dahlia als een kerstroos (in de moestuinbakken)!

Op naar een nieuw jaar ... op naar nieuwe wonderen...

En dan eerst nog wat kerstspullen opruimen. Dat doen we op 10 januari.

En, alsof de winter nog moet beginnen, springen we toch op 14 februari en 14 maart het voorjaar in, de dahlia's weer de grond in enzo meer Ook al zo'n zin in?, of eerst nog even lekker door de winter? We gaan het zien.

We zien je graag op zaterdagochtend 10 januari, 14 februari en/of 14 maart vanaf zo'n 10 uur.

Groet!, van Mirjam, John en Mari

Muziekengel

Met gillende sirene rijdt de ambulance me door rode stoplichten naar het ziekenhuis. In de auto lig ik op apegapen tot ik half bijkom, met buisjes en lijnen verbonden met een piepende beeldscherm. Allerlei rode lichtjes geven me knipoogjes. De chauffeur rijdt me rechtstreeks naar de onderwereld van het ziekenhuis, de IC, vol donkere schimmen op witte bedden. Gedurende drie weken balanceer ik zieltogend op de grens tussen leven en dood.

Voordien at ik vaak ribstukken die groter waren dan het bord waarop ze lagen. Ik wandelde of fietste nooit. Ook naar de super reed ik altijd met de auto, steeds een sigaret tussen de lippen. Als held uit een romantische film.

Op de IC lukte het niet mijn vitaliteit afdoende te herstellen. Na drie maanden troefde hartchirurg Hippolytus de dood af, door een donorhart in de machinekamer van mijn lijf te plaatsen. In de herstelperiode verscheen deze dokter aan mijn bed. Hij keek me ernstig aan en zei: 'Beste smulpaap. *Hocus pocus Pilatus pas: / nicotine smaakt als benzine / verzadigde vetten smaken als as.*'

Deze arts heeft zich onverwachts ontpopt als een dichter-activist. We raken bevriend. Op mijn verzoek puzzelt hij voor me uit welke engel door zijn of haar dood mijn leven heeft gered. Het hart blijkt afkomstig van een jeugdige violiste.

Die nacht zie ik in een droom een mooie jonge vrouw met een viool. Ze heet Viola en zegt: 'Otto, je zult de wereld van de blues ontdekken op je saxofoon.' Dezelfde week ga op saxofoonles. Om de taal van de melodie te leren spreken. Bij uitstek de manier om gevoelens te kunnen oproepen in de ziel. Na een jaar kan ik al meespelen met een bluesbandje dat in een nachtclub optreedt.

's Morgens luister ik graag naar oude kerkmuziek. Bijvoorbeeld de psalmen. Deze melodieën zijn nog uit de tijd van Calvijn in Geneve. Een echo van die klanken valt te horen in de blues.

Destijds voelden onderdrukte zwarten in New Orleans zich tot de muziek in de kerk aangetrokken. Om hun misère te vergeten gingen ze zelf de psalmen spelen -- op gitaar en mondharmonica. 's Avonds begonnen ze ook hun eigen muziek te maken.

Daarbij gebruikten ze regelmatig een kerktoonladder: de Dorische. Hun muziek leek daardoor in de verte wel op die gewijde liederen uit de zestiende eeuw maar had meer meer ritme. Je kon het voelen in je buik.

Zo ontstonden gospel en blues. Vaak valt er een melodische wending in te horen die oorspronkelijk plechtig was bedoeld. Het klinkt als 'amen' maar het is geen afsluiting. Eerder is het een uitnodiging om samen verder te musiceren en door het venster van de tijd de eeuwigheid in te kijken.

De troost van de blues is aards en hemels tegelijk. Melancholiek en tegelijkertijd bitterzoet heeft deze muziek een verbazende aantrekkingskracht. Veel mensen kunnen er opvallend van genieten. Het treft ze in hart en ziel. Hoe is dat mogelijk? Ervaren ze bij het luisteren soms verbinding met een spirituele macht boven hen? Weer veilig opgenomen binnen de muren van de kerk? Het blijft een raadsel.

Op zondag ga ik meestal naar de kerk. Op een dag tref ik er een oude bekende. 'Beste smulpaap,' zegt hij. Het is Hippolytus. Hij verklaart: *Mijn naaiwerk aan jouw hart is niet bijzonder. De kracht van jouw genezing een wonder.*

De dienst vangt aan. Samen zingen we enkele psalmen. Ik bid voor de nagedachtenis van Viola, mijn muziekengel zonder wie ik geen nieuw hart zou hebben.

Onze beloning bestaat uit het samen na afloop koffie drinken, achter in de kerk.

Hein Heijnen.

Broeders en zusters, ik beeld me niet in dat ik het al heb bereikt, maar één ding is zeker: ik vergeet wat achter me ligt en richt mij op wat voor me ligt. Ik ga recht op mijn doel af: de hemelse prijs waartoe God in Christus Jezus roept. — Filippenzen 3:13-14
<https://dawo.nl/?p=9660>

Niemand van ons leeft voor zichzelf, en niemand van ons sterft voor zichzelf. Zolang wij leven, leven we voor de Heer; en wanneer wij sterven, sterven we voor de Heer. Dus of we nu leven of sterven, wij zijn van de Heer. — Romeinen 14:7-8
<https://dawo.nl/?p=9664>

Amsterdam, 22 maart 1996

Aan het moderamen van de kerkeraad
van de protestantse kerkgemeenschap
van de hervormde gemeente Amsterdam
Watergraafsmeer en de gereformeerde kerk
Watergraafsmeer,
p.a. mw. E. Rietbergen-van Keulen,
scriba ad interim,
Dulongstraat 4,
1097 RZ Amsterdam.

Geachte dame en heren,

In vervolg op ons schrijven dd. 18 augustus 1995, waarin wij hebben uiteengezet op welke wijze wij ons voorstellen te komen tot een nieuw kerkblad, willen wij u hierbij graag nader informeren.

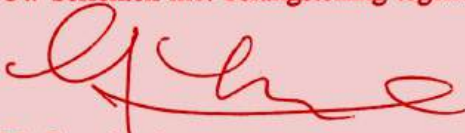
Inmiddels zijn onze suggesties besproken in kerkeraadsvergadering, is het besluit genomen om gezamenlijk een nieuw kerkblad te starten en achten wij het ogenblik gekomen te overleggen met de bestaande redacties - zo mogelijk reeds aangevuld met aspirant redactieleden.

Aangezien wij u van te voren willen informeren over onze zienswijzen en de te volgen werkwijze, doen wij u hierbij een exemplaar toekomen van het referaat PLUSMINUS en de bijlage VOORSTEL INHOUD PLUSMINUS, die zullen dienen als discussiestuk in de bespreking met de redactieleden en waarop wij ook graag uw reactie vernemen.

Een toelichting die wij u nog verschuldigd zijn, is dat wij duidelijk zijn uitgegaan van een NIEUW blad, waarin zowel hervormde als gereformeerde lezers zich thuis zullen voelen. Dat vermindert niet onze waardering voor de wijze waarop de redactieleden van zowel KIM als DLG zich - dikwijls jarenlang - hebben ingezet voor het realiseren van een goed kerkblad. Wij hopen slechts een bijdrage te kunnen geven aan het realiseren van de zo zeer gewenste "wij-gedachte".

Volledigheidshalve zenden wij u tevens een concept van een op korte termijn te plaatsen oproep voor nieuwe redactieleden en een uitnodiging aan de huidige redactieleden.

Uw berichten met belangstelling tegemoetziende, met vriendelijke groet,

I.I. Graveland

C.A. Wiering

afgestoft

CONCEPT KOPIJ DLG en KIM

Een nieuw kerkblad

vraagt nieuwe redacteurs

Met als werktitel "PLUSMINUS" heeft onze door de kerkeraad geïnstalleerde commissie een nieuw kerkblad "bedacht".

"Hoe kan dat?" zult u zeggen.

Zodra de voorbereidende besprekingen zijn afgerond en de kerkeraad akkoord is gegaan met de plannen, dient een redactiecommissie van tenminste vijf personen te worden gevormd die het blad gaat realiseren. Uitgangspunt is namelijk dat de bestaande bladen Kerk in het midden (KIM) en De Levende Gemeente (DLG) niet meer verschijnen zodra het nieuwe blad is "geboren".

Dat blad moet een naam krijgen en in de te vormen redactiecommissie dienen minimaal vijf en maximaal negen gemeenteleden zitting te nemen.

Van de redactieleden wordt verwacht kopij te leveren en/of te bewerken, maar steeds ook een opmerkend oog en oor te hebben voor berichten die voor gemeenteleden belangrijk en/of interessant zijn.

Heeft u altijd al eens in de redactie van een blad willen zitten? Of is "het schrijven" u een tweede natuur?

Hier is uw kans!

Bel of schrijf één van ons en geef aan waarnaar uw voorkeur uitgaat. Een afspraak is dan snel gemaakt.

* mevrouw I.I. Graveland, Spechtstraat 69,
1021 VT Amsterdam, telefoon: 632.35.19

* de heer C.A. Wiering, Postbus 214
1110 AE Diemen, telefoon 699.24.48

afgestoft

Meer Zicht

Maandblad
van de
Protestantse Kerkgemeenschap
Amsterdam Watergraafsmeer

Maart 1997
1e jaargang

1

Kijk nou eens.....

Een heel nieuw kerkblad: MEER-ZICHT. Er is lang gediscussieerd voordat het zover was. Een blad dat voor iedereen interessant is, is immers niet zomaar gemaakt. Er moest een heel nieuw blad komen en dus begonnen we van voren af aan. Alles wat bij het maken van een tijdschrift komt kijken, werd besproken. Natuurlijk lijkt dit blad in sommige opzichten op de oude bladen, maar in veel opzichten is het toch anders. Het zal even wennen zijn. DLG en KIM waren zo vertrouwd, iedereen wist wat hij kon verwachten en welke artikelen op welke plek stonden. Daarom willen we in dit eerste nummer graag iets vertellen over MEER-ZICHT, allereerst over de naam.

MEER-ZICHT heeft een aantal betekenissen. *Meer* slaat op de Watergraafsmeer. *Zicht* verwijst naar 'op de hoogte zijn' en 'ergens inzicht in hebben'. De redactie wil dus méér zicht bieden op zaken die van belang zijn voor onze kerkelijke gemeenschap. We zullen activiteiten aankondigen en er ook verslag van doen. Daarnaast willen we inzicht geven in het reilen en zeilen van onze kerk, in wat zich achter de schermen afspeelt, in de stand van zaken rond belangrijke kwesties en in wat er in vergaderingen wordt besproken en beslist. Dergelijke berichten was u al gewend in KIM en DLG. Maar MEER-ZICHT wil de blik ook naar buiten gaan richten. Daarom zullen van tijd tot tijd artikelen verschijnen

over zaken die buiten Watergraafsmeer op kerkelijk gebied spelen. Zicht slaat ten slotte op 'vooruitzicht' en op ons geloof in de vervulling van Gods Belofte aan mensen. We zullen in MEER-ZICHT aandacht besteden aan onderwerpen die met geloven te maken hebben. Daar gaat het uiteindelijk om in een kerkelijke gemeenschap.

Ook de inhoud van MEER-ZICHT heeft oude en nieuwe elementen. 'Oud' zijn in zekere zin de overdenkingen. In dit nummer vindt u een overdenking van ds. Piet Bijliefeld over Jezus' uitspraak "Ik ben het brood" en in de komende nummers komen de vier andere "Ik ben.." woorden aan bod.

Vertrouwd zijn ook de berichten uit onze eigen gemeenschap, die mogen uiteraard niet ontbreken. Ze staan overzichtelijk bij elkaar. Iets nieuws is de rubriek *Inzage* van ds. Kees van den Berg, die daar ook een inleidend artikel bij schreef. Ook *De Stille Kracht* is een nieuwe rubriek. Hierin komen vrijwilligers uit onze gemeenschap aan het woord, die veelal op de achtergrond werken. Dit en meer vindt u op de volgende bladzijden.

Al met al heeft de redactie ernaar gestreefd een duidelijk en leesbaar blad te maken. MEER-ZICHT verschijnt voortaan elke eerste vrijdag van de maand, voor u!

Deze maand onder andere:

● Pasen 1997

- Federatieovereenkomst getekend
- Het eerste 'Ik ben'-woord
- Inzage
- De stille kracht
- En heel veel nieuws

Afzender:
Protestantse Kerkgemeenschap
Amsterdam Watergraafsmeer
Postbus 94783
1090 GT Amsterdam

afgestoft

Diemen doet mee aan Orange the World

DIEMEN - Sinds dinsdag 25 november stond Diemen in het teken van Orange the World. Orange the World is een wereldwijde campagne tegen geweld tegen vrouwen en meisjes. Als startsein hees wethouder Marian Everhardt dinsdagochtend de vlag 'Stop geweld tegen vrouwen' bij het gemeentehuis.

Deze campagne begint elk jaar op 25 november, de Internationale Dag tegen Geweld tegen Vrouwen, en was tot en met 10 december, de Internationale Dag van de Rechten van de Mens. Het thema dit jaar is 'Gemeenten aan zet: veilig, overal en altijd'.

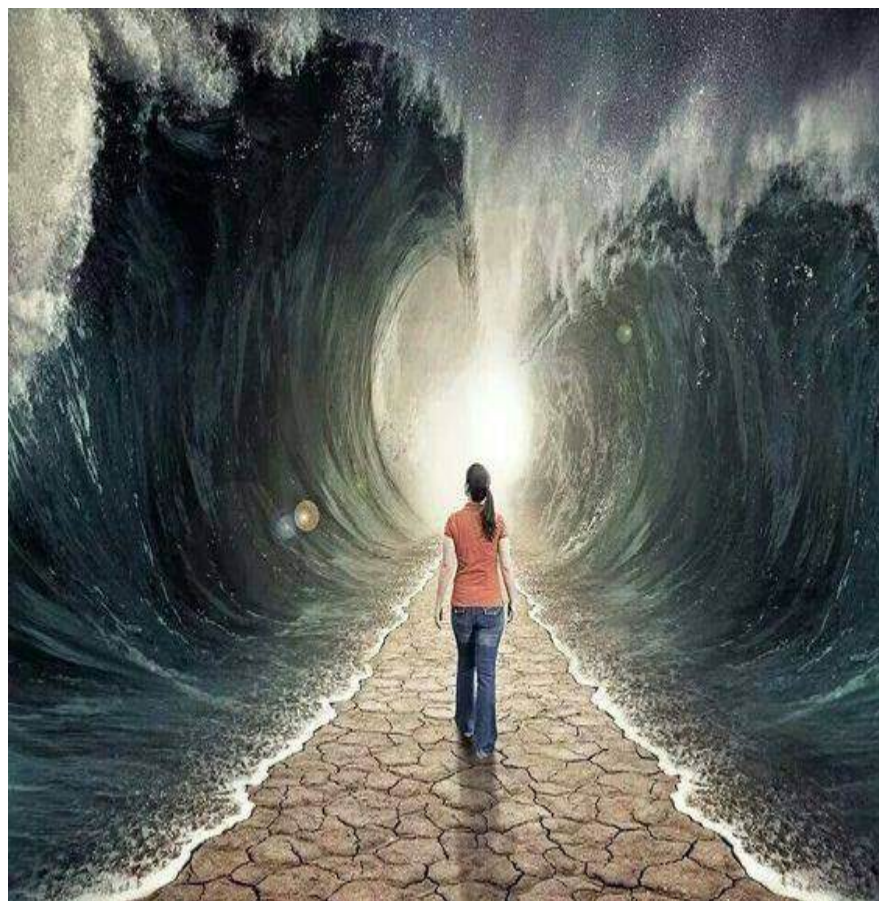
De cijfers liegen er niet om. In Nederland sterft er elke 8 dagen een vrouw door geweld. 53 procent van de vrouwen en 19 procent van de mannen krijgen te maken met seksueel grensoverschrijdend gedrag. 1 op de 5 vrouwen krijgt met partnergeweld te maken. Wereldwijd heeft 1 op de 3 vrouwen te maken met fysiek, psychisch en/of seksueel geweld.

"Tijdens de 16 dagen van Orange the World worden in heel Nederland gebouwen oranje uitgelicht om hiertegen te protesteren. In Diemen krijgen de Diemerbrug en de Venserbrug nog tijdelijk oranje verlichting. Daarnaast besteden we ook op andere manieren aandacht aan het onderwerp geweld tegen vrouwen", aldus de gemeente Diemen.

Meekijken naar sociale veiligheid

Het thema van Orange the World dit jaar is 'Gemeenten aan zet: veilig, overal en altijd'. "De afgelopen tijd is er veel aandacht voor sociale veiligheid op straat. We kijken graag samen met inwoners waar we het gevoel van veiligheid binnen de gemeente kunnen verbeteren. Zo kunnen inwoners altijd al bij de gemeente meldingen doen van kapotte straatverlichting en onveilige plekken, onder andere via de BuitenBeter app. Tijdens Orange the World en daarna nog tot 31 december kunnen inwoners ook helpen om onveilige plekken in kaart te brengen door een korte vragenlijst in te vullen. De vragenlijst is te vinden op de website van de gemeente: diemen.nl/schouwen. In januari 2026 kunnen inwoners tijdens een wandeling door de buurt (een schouw) laten zien welke plekken zij als onveilig beschouwen

In dezelfde vragenlijst kunnen zij zich hiervoor aanmelden. De uitkomsten van de vragenlijst en de schouwen geven ons een beter beeld van de situatie. Wij gaan vervolgens onderzoeken of er op die plekken maatregelen nodig, en mogelijk zijn om de veiligheid te verbeteren”, aldus de gemeente.

Zingend op weg

Moedig gaan we voort
door de woestijn
die wereld heet,
we zijn bevrijde mensen.

Al staan we na het hete zand
voor metershoge golven,
vertrouwend op de Weg
er dwars doorheen
voelen we kracht
als wijlen broeder Mozes.

Ons is een land beloofd
vol Licht en Vrede,
we zingen liederen,
een wolk gebeden
trekt met ons voort!

Coby Poelman-Duisterwinkel

Kom en zie

Ach Jozef, vraag maar niet meer
bij die volle herberg,
veel liever ben ik nu ergens met jou alleen,
'k voel al een gloed
van barenswarmte door me heen.

Wat is ze sterk, mijn biddende Maria,
de sporen van geboortepijn in haar gelaat,
de hele reis heeft zij vertrouwen uitgesproken,
haar ondersteunend volgen we de waard.

De stal achter de herberg herbergt vee,
hun warmte ademt mist,
maar nergens anders is een plaats
waar zoveel vrede is.

De Vader begeleidt -het Lam-
in deze dochter naar Zijn plaats op aarde.
Zie welk een heilig Godsgechénk
zij hier vannacht mocht baren.

Coby Poelman-Duisterwinkel

Terug naar de Bron 17: dominee van 't Sant, slot

We lieten dominee Willem van 't Sant aan het eind van het vorige artikel in mei 1926 teleurgesteld achter, na de pijnlijke affaire van het vertrek van dominee Geelkerken en consorten uit de Gereformeerde kerk, die ook in de Watergraafsmeer zijn sporen naliet. Toch was het niet alleen maar kommer en kwel in Gereformeerd Watergraafsmeer in die dagen. Zo wordt in juni 1926 in de De Wetbuurt (het tegenwoordige Amsteldorp) het 25-jarig jubileum van het schoolhoofd van de Gereformeerde school gevierd. Uit *De Standaard*:

Jubileum J. Schoonderbeek

In de De Wetbuurt, in voormalig Watergraafsmeer, is Zaterdag 5 Juni het jubileum van den heer J. Schoonderbeek, die het Christelijk onderwijs 25 jaar gediend heeft, het laatst als hoofd, op feestelijke wijze herdacht. Onder leiding van het personeel hebben de kinderen uit de hoogste klasse zich beijverd om het groote frissche gymnastieklokaal Vrijdag na schooltijd in een feestzaal te veranderen. Zaterdagmorgen arriveerde de jubilaris met zijn gade en werden aan de deur met een bloemenhulde ontvangen. Toen zij in de door palmen overwuijende zetels hadden plaats genomen, werd door de ruim twee honderd kinderen en het personeel de zegenbede uit Ps. 134 toegezongen.

Figuur 1 Foto jubileum, juni 1926

Een der onderwijzers complimenteerde in een hartelijke toespraak den jubilaris. Vervolgens werd hem namens de kinderen der school door een der leerlingen uit de hoogste klasse een ets van Brandenburg overhandigd. Na deze spontane hulde nam de jubilaris het woord, om te danken voor de betuiging van sympathie en medeleven. De kinderen werden intusschen onthaald op de noodige versnaperingen. Ten slotte memoreerde een der bestuursleden de overwonnen moeilijkheden aan de school, de wensch uitsprekende, dat de jubilaris in de kracht Gods met het personeel op zijn verdere loopbaan aan de Julianaschool verwezenlijkt moge zien.

Zij ten slotte vermeld, dat een avond te voren in de bestuursvergadering Ds. W. van 't Sant, voorzitter van het Schoolbestuur, den jubilaris namens het bestuur hartelijke woorden van gelukwensen had toegesproken.

Als kampioen tegenover Geelkerken heeft dominee van 't Sant inmiddels een landelijke bekendheid gekregen en dat betekent onder andere ook dat de N.C.R.V., de Nederlandsche Christelijke Radio Vereeniging, opnames komt maken van een kerkdienst in de Watergraafsmeerse Rehobothkerk. De uitzending vindt op zondagmiddag 5 september 1926 vanaf half

Als kampioen tegenover Geelkerken heeft dominee van 't Sant inmiddels een landelijke bekendheid gekregen en dat betekent onder andere ook dat de N.C.R.V., de Nederlandsche Christelijke Radio Vereeniging, opnames komt maken van een kerkdienst in de Watergraafsmeerse Rehobothkerk. De uitzending vindt op zondagmiddag 5 september 1926 vanaf half zes plaats en de tekst is Psalm 63:4a, 'Want Uw goedertierenheid is beter dan het leven'. Mogelijk verwijst van 't Sant naar het conflict met Geelkerken, waarin hij voor de orthodoxie stand wist te houden. We wisten

helaas de inhoud van de preek niet meer terug te vinden. Voor zover we wisten te achterhalen is deze radiopreek van dominee van 't Sant, die in 1926 ook op diverse plaatsen in Nederland preekte, eenmalig geweest. Eind 1926 komt dominee van 't Sant op het viertal terecht bij een beroeping door de Gereformeerde kerk van 's-Gravenhage West voor twee predikantsplaatsen, samen met dominee A.M. Boeijenga van Sassenheim, H.A. Munnik van Zwolle en P. Nomes van Delfshaven. Samen met Boeijenga wordt Willem van 't Sant in januari 1927 beroepen, en hij neemt dat beroep aan, waar Boeijenga overigens bedankt. Het Vaderland introduceert van 't Sant op 24 januari 1927 met de volgende woorden:
Ds. W. VAN 't SANT

Figuur 2 Julianaschool op Fahrenheitsingel 99, ca. 1940

WILLEM BERNARDUS HEINS
en
TRIJNTJE v. d. ENDE,
hebben de eer u kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats hebben op Donderdag 23 September a.s. Amsterdam, 7 September 1926. Iepenplein 23. (39156) v. 't Hoffstraat 11 (v.m. Watergraafsmeer).
Huwelijksbevestiging door den WelEerw. Heer Ds. W. VAN 't SANT in de Rehobothkerk, Zach. Jansenstraat (W.G.M.), 's namiddags 2.30.

Gevraagd, wegens huwelijk der tegenwoordige, tegen 1 October,

NET MEISJE,

niet beneden 18 jaar.
Adres: Mevr. Ds. W. VAN 't SANT, Zach. Jansenstraat 55, Watergraafsmeer. (Amsterdam). 63783

Watergraafsmeer het beroep naar de Ger. Kerk van den Haag-West aangenomen. Ds. van 't Sant, die de vacature van prof. dr. D.H.Th. Vollenhove komt vervullen, is 44 jaar. Hij werd in Dec. 1910 candidaat [Ds. van 't Sant studeerde enige tijd rechten voordat hij zijn theologische studie aanving, red.] en aanvaardde 18 juni 1911 het predikambt te Oostburg, vanwaar hij na 3 jaar vertrok naar Voorthuizen om in 1919 te Katendrecht zijn intrede te doen. 15 April 1923 volgde hij te Watergraafsmeer prof. d.r V. Hepp op. Ten aanzien van de bezwaardenactie in zijn gemeente, deed ds. van 't Sant zich kennen als een verdediger van de besluiten der Asser synode

Op zondagmiddag 17 april 1927, Eerste Paasdag, neemt dominee van 't Sant afscheid van de Rehobothkerk. We nemen een verslag hiervan uit het Algemeen Handelsblad van 19 april 1927 volledig over.

AFSCHEID DS. W. VAN 't SANT

In de Rehoboth-kerk te Watergraafsmeer heeft ds. W. van 't Sant, die zijn beroep naar 's-Gravenhage had aangenomen, den eersten Paaschdag voor zijn Watergraafmeersche gemeente afscheid gepreikt. Het kerkgebouw was geheel vervuld.

Ds. Van 't Sant zeide in een kort woord vooraf, dat, toen hij vóór vier jaar aan de gemeente verbonden werd, hij niet gedacht had, dat reeds thans het uur der scheiding zou zijn gekomen. Al moge men spr.'s heengaan beschouwen als een vrucht van persoonlijke wilskeuze, als gereformeerden belijden we toch, dat niets aan het toeval is overgelaten en dat elke menselijke beslissing dele uitmaakt der uitvoering van het eeuwige plan Gods.

De scheidingsgedachte – aldus vervolgde ds. Van 't Sant – mag dan ook geen smartelijke gedachte zijn. Het is spr. een blijdschap, ook thans den Christus der Schriften te verkondigen De scheidende leeraar bepaalde hierna zijn gehoor bij het tekstwoord en de liefdesvermaning van Paulus in zijn brief aan de Colossensen (3:1-4) en zette achterenvolgens uiteen, 1. dat de gemeente met haar gansche zijn te grijpen heeft naar de dingen, die boven zijn; 2. dat het leven van den Christen ingeengestremeld ligt met zijn Hoofd in den hemel, en ten 3., dat de gemeente troostvol heeft te rekenen op de hereeniging met haar Hoofd: Jezus Christus.

ONDERTROUWD:
H. BURGER
EN
M. W. B. WESTBROEK.
Amsterdam, 14 September 1926.
Zach. Jansenstraat 21.
Pretoriusstraat 34.
De huwelijksvoltrekking zal D.V. plaats vinden 30 September a.s. en de Kerkelijke bevestiging dien dag in de Geref. Kerk van Watergraafsmeer om kwart voor twaalf door den WelEerw. Heer Ds. W. VAN 't SANT.
Ontvanguren: Dinsdagavond 21 Sept. van 8—9½ uur.

Na de predikatie bracht ds. Van 't Sant dank aan de ouderlingen, de diakenen, de leden der verschillende commissies, de kerkmeesters, collectanten en anderen, waarbij "de oude verzorger van het kerkgebouw" niet werd vergeten. Tot zijn gemeente zeide spr., dat veel liefde en waardeering hem en de zijnen ten deel waren gevallen, wat hem het scheiden moeilijk maakte. "Bij mijn komt heb ik u gewezen op de liefde Gods voor de wereld – bij mijn afscheid heb ik geen andere boodschap voor u. "

Na het uitspreken van de zegenbede werd ds. Van 't Sant het vierde vers van Psalm 121 toegezongen. [Op verzoek van ds. van 't Sant werden geen toespraken gehouden, red.] De organist, de heer W. van Laar [incorrect; dit orgelspel werd uitgevoerd door G. Dijs Jr.; van der Laar begeleidde slechts de tussenzangen, red.], speelde voor de dienst begon eenige variaties op Mendelssohn-Bartholdy's: "Er ist bestimmt in Gottes Rat, dass man vom Liebsten was man hat, muss scheiden"...

Op zondag 4 mei 1927 doet dominee van 't Sant intrede in de Nieuwe Zuiderkerk in Den Haag, waar hij wordt bevestigd door ds. K. Dijk. Ook hier worden op speciaal verzoek van van 't Sant geen toespraken gehouden. In juni 1931 wordt voormalig dominee van 't Sant gevraagd nog éénmaal het woord voeren in de Rehobothkerk in de Watergraafsmeer, bij de inwijding van het nieuwe orgel, weer bespeeld door de heren van Laar en Dijs. Dit nieuwe orgel kon uiteindelijk worden aangeschaft na het starten van een grote inzamelactie, waar van 't Sant samen met de Bazar-commissie en het 20 April comité – wij wisten er niet achter te komen wat voor comité dit was - het initiatief voor had genomen. Helaas kan Van 't Sant om ons onbekende redenen die avond niet komen – mogelijk is zijn ziekte al aan het vorderen – en wordt een boodschap van de oud-predikant voorgelezen waarin hij de gemeente geluk wenst met de 'sanering' van het orgel.

In 1936 overlijdt dominee Willem van 't Sant op 53-jarige leeftijd, na zojuist zijn 25-jarig ambtsjubileum in Den Haag gevierd te hebben. Hij wordt in Sleeuwijk begraven. Onlangs bezochten wij zijn graf, dat er niet bepaald goed bij ligt in vergelijking met enige tientallen jaren geleden. Mogelijk is het een idee als gemeente dit graf een dezer dagen eens wat op te gaan knappen, een initiatief waartoe schrijvers dezes bij belangstelling zijn auto graag als chauffeur ter beschikking stelt. Sleeuwijk is ongeveer een uur rijden vanaf de Watergraafsmeer. Het is ook een alleraardigste omgeving voor een

excursie.

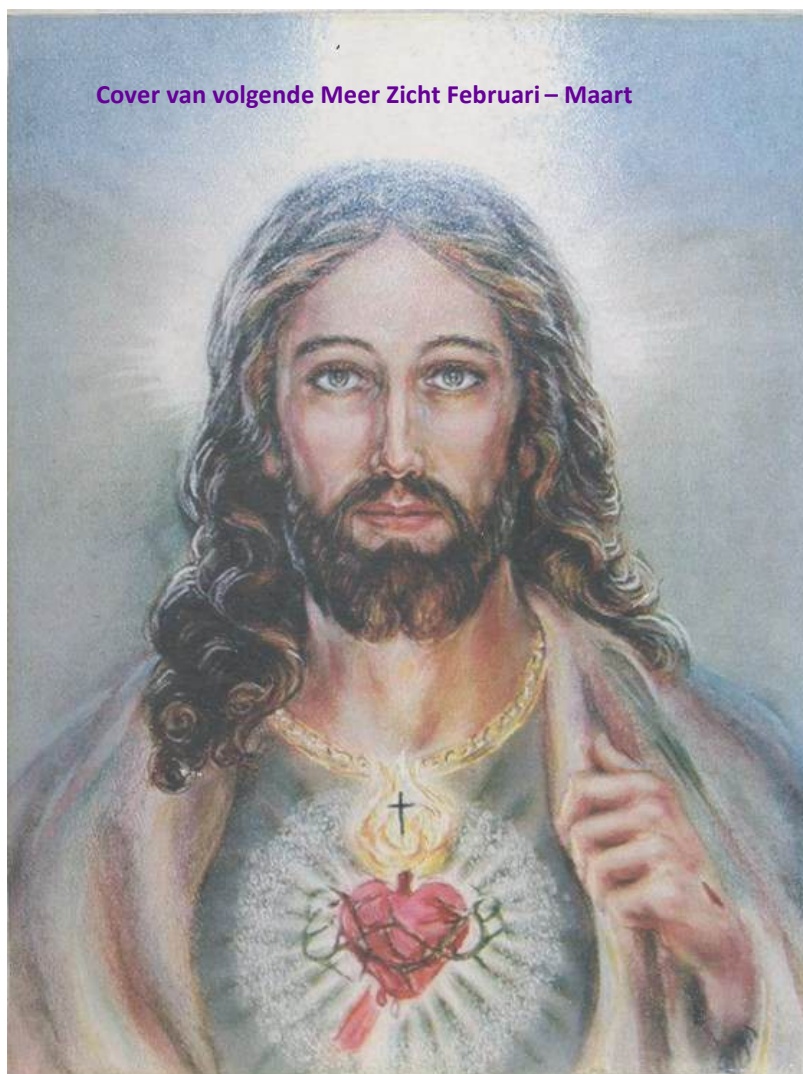
Maar dit alles terzijde en terug naar de kerkgeschiedenis van De Bron. Begin 1927 moet de kerkenraad weer op zoek naar een nieuwe predikant. Op een tweetal komen de predikanten ds. J.G. Feenstra te Scheveningen en C. van der Woude te Gorredijk. De laatste wordt beroepen, maar bedankt. Een volgend tweetal zijn dominees A.J. Fanoy te Ferwerd en J.D. Boerkoel te Velzen. Boerkoel wordt beroepen en aanvaardt, en zal tot maar liefst 1950 de gereformeerd predikant in de Watergraafsmeer zijn. Maar daarover meer in een volgende aflevering van Terug naar de Bron.

Aandacht nu nog even voor een initiatief dat tot stand kwam tijdens het predikantschap van Van 't Sant de oprichting van Christelijk Gemengd Koor Rehoboth, waar schrijver dezes lid was als bas, tot de betreunde opheffing enige jaren geleden, vlak voor de viering van het 100-jarig bestaan. Op 30 januari 1924 wordt het koor onder leiding van meester Prins van de Koningin Wilhelminaschool in de Willem Beukelsstraat als evangelisatiekoor opgericht. Het koor zingt in eerste instantie op straat en bij bijzondere kerkdiensten. Opeenvolgende dirigenten zijn Hendrik van der Horst, Joh. S. Luiting (vanaf 1935), Peter Dogger (vanaf 1949), Bob Vuyk (vanaf 2000) en Wolter Willemsen (vanaf 2009). Het Rehobothkoor was tot het einde van haar bestaan gebaseerd op de Bijbel als Woord van God (artikel 2 meen ik me te herinneren) en de heren droegen zwart met een paarse stropdas, een ensemble dat vandaag de dag nog steeds wat wezenloos in de kast hangt in afwachting van betere tijden. Dit voor nu.

Rogier Schravendeel

Cover van volgende Meer Zicht Februari – Maart

Start 40 dagentijd

Woensdag 18 februari 2026

Einde Zaterdag 4 april 2026

Veertigdagentijd 2026

Het thema van deze Veertigdagentijd is **'Kijk! Door Jezus' ogen'**. De Geest nodigt ons uit om in het spoor van Jezus te gaan en met nieuwe ogen te kijken naar mensen om ons heen én naar mensen ver weg, die hunkeren naar perspectief. Met ogen vol aandacht en liefde, die zien wat vaak over het hoofd wordt ge-

Mijn wens is maar klein ik hoop dat je snel weer de oude mag zijn

veel
BETERSCHAP
gewenst

**John Claassen, Elly Bakker, Rick Eggink,
Henk Nieuwehuize**

En die niet bij naam genoemd willen worden

Het kleine

Wat simpele dingen:
een bloemknop, een lied,
geluid, van de branding
het ruisen van het 't riet

Wat simpele vreugden:
de lach van een kind,
een strak blauwe hemel,
een vlag in de wind.

Wat simpele schoonheid:
een schelp op het strand,
en slootje vol kroos,
en een wilg aan de kant.

Wat kleine gebaren:
een handdruk, een groet,
't zijn gaven waarin ik
Gods liefde ontmoet.

Van: Emy Eijckers- Kooger
Uit: Een fluit van Riet